nýbrž jediné v tom, zdali pojištěnec koná práce v podniku zemědělském, jak shora byl blíže definován. Zjištění v tomto směru bylo nezbytné již proto, poněvadž stěžující si strana v řízení trvala na námitce, že zahradnictví T. bylo podnikem živnostenským, opravňujícím držeti učně ve smyslu živnostenského řádu. Opomenutí tohoto zjištění lze vykládati jen tak — jak si je i stížnost vykládá — že žalovaný úřad pokládal své zjištění, že V. T. neměl živnostenského listu jako zahradník a že zaměstnával jmenované pojištěnce pracemi zemědělskými..., za postačující pro vyřešení otázky, zda zahradnictví T. bylo zemědělské nebo živnostenské. Tím, že žalovaný úřad přiznal rozhodující význam okolnostem, jež podle hořejších úvah samy o sobě pro vyřešení sporné otázky nejsou rozhodné, porušil zákon. Bylo proto napadané rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o správním soudě a bude na žalovaném úřadě, aby přihlíželo ke znakům, které podle hořejších vývodů mohly by zahradnictví to případně charakterisovati jako živnost (tak výroba prodejných produktů, rostlin, květů, plodů mimo dobu jich přirozeného vzrůstu, umělé pěstování cizokrajných rostlin v našich krajích neaklimatisovaných, obchodování i s cizími produkty, způsob výdělečného používání rostlin), znovu rozhodl.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 12. září 1929, č. 12422/29.)

Proti pouhému projevu právního názoru strany Léčebného fondu veř. zam. nelze si stěžovati k nejvyššímu správnímu soudu.

Přípis okresního sboru Léčebného fondu, potvrzený napadaným výměrem, dává stěžující si straně prostě na vědomí část instrukce ministerstva sociální péče, obsahující poučení okresních sborů, jak jest vypočítávati pojistné podle zákona č. 221/1925. Přípis ten, nejenže nemá formy nějakého autoritativního výroku úřadu správního, neřeší ani obsahem svým nějaký konkretní sporný případ, nezabývá se vůbec konkretně požitky zaměstnanců města P. a jich právním podkladem, neukládá stěžující si straně nijakého závazku, nevyměřuje pojistné, cituje pouze zásady, jež se mají podle pokynů ministerských při vyměřování pojistného zachovávati (»podle výnosu ministerstva sociální péče..... vyměří se pojistné.....«). Není tedy podle svého obsahu přípis ten ničím jiným, nežli projevem právního názoru, nezávazným poučením strany o příslušných normách a jich výkladu. Nejvýše mohl by býti považován za upozornění města P., že okresní sbor se míní těmito zásadami v budoucnu říditi. Teprve budoucí úpravou pojistného podle těchto zásad, dojde-li k němu, by mohlo býti město P. ve svých právech zkráceno. Napadaným výměrem nedekretuje Léčebný fond ničeho jiného, nežli že poučení, dané jeho orgánem (okresním sborem, § 14 zák. 221/25), prohlašuje za správné. Jen to jest jeho obsahem — a nemůže na podstatě přípisu okresního sboru a na podstatě napadeného výroku ničeho měniti okolnost, že napadaný výměr označuje přípis okresního sboru za »rozhodnutí«, či »napadané rozhodnutí«. Podle toho jest napadaný výměr projevem právního názoru, jenž nebyl vtělen ve výrok, práva a povinnosti strany upravující a právní moci schopný. Projev právního názoru sám o sobě však nezakládá — jak nejvyšší správní soud vyslovil na př. v nálezu Boh. A 2001/25 — nijakých právních účinků vůči straně, jež by mohly proti ní nabýti moci práva, a nemůže proto strana námitky proti takovému projevu na tento soud vznésti (§§ 2 a 21 zákona o správním soudě).

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 14. října 1929, č. 1420/28.)

Námitky proti volbě členů a náhradníků okresního sboru Léčebného fondu veř. zam.

Při volbě členů a náhradníků okresního sboru Léčebného fondu